

ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 11—17 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2022

ΤΗΛΕΦΩΝΑ:

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
9387 7693

Π. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
9383 4151

Π. ΕΦΡΑΙΜ
0490 378 215

Ιστοσελίδα:

stvasiliosbrunswick.com.

Κάθε ημέρα, στο
διάστημα
04.00—06.00 μ.μ.,
Ο πατήρ Αθανάσιος και ο
πατήρ Έφραίμ βρίσκονται
στο ναό για εξομολόγηση
και κάθε πνευματική
ανάγκη.

ΚΥΡΙΑΚΗ 11 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ	ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Ίωάν. 3: 13-17 • 7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ (ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ) Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας. Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στο κατηχητικό σχολείο για να μάθουν για τὸ Χριστό καὶ τὴν πίστι μας.	
ΔΕΥΤΕΡΑ 12 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ	• 9.00 πμ— Ιερό Μυστήριο του Ευχελαίου • 10.00 πμ— Σύναξη των ηλικιωμένων στο Hall
ΤΕΤΑΡΤΗ 14 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ <i>Η Υψωση του Τιμίου Σταυρού (ΑΥΣΤΗΡΗ ΝΗΣΤΕΙΑ)</i>	• 7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία • 5.00 μμ— Παράκληση εις την Υπεραγία Θεοτόκο
ΚΥΡΙΑΚΗ 18 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ	Έυαγγελικά Άναγνώσματα— Έπιστολή – Γαλατ. 2: 16-20 Έυαγγέλιο— Μάρκ. 8: 34—9: 1

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΣ Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Κάθε πρωί που ξυπνούμε ας θυμόμαστε τον Θεόν. Εκείνος να είναι ή πρώτη μας σκέψη, με ευχαριστία, ευγνωμοσύνη και δοξολογία καρδιάς. Κι υστέρτα να θυμόμαστε τα λόγια του Αγίου Ισαάκ του Σύρου (Δ' Λόγος), οπού μας λέγει: «Σταυρός καθημερινός είναι ο δρόμος του Θεού. Διότι κανένας δεν ανέβηκε με άνεση στον ουρανό. Ξέρουμε ποιο είναι το τέλος του δρόμου της ανέσεως. Δεν θέλει ποτέ ο Θεός να μένει αμέριμνος εκείνος πού παρέδωσε τον εαυτό του στον Θεόν με όλη την καρδιά του. Του αναθέτει να μεριμνά υπέρ της αληθείας. Άλλωστε τούτο γίνεται γνωστόν, ότι προνοεί γι' αυτόν ο Θεός, από το γεγονός ότι του στέλνει διαρκώς λύπες».

Αγάπη χωρίς τέλος

σκέψεις στην Ύψωση του Τιμίου Σταυρού

Σήμερα υψώνεται ο Τίμιος του Σωτήρα Σταυρός. Βλέπουμε να στέκει αγέρωχα από πάνω μας η Αγάπη που δεν έχει τέλος. Όλοι χρησιμοποιούμε το ρήμα “αγαπώ” μα τι στ’ αλήθεια αγαπάμε; Ο Σταυρός σ’ όλους μας δείχνει πως η αγάπη στα λόγια δε τελειώνει. Πραγματικά, η Αγάπη του Σταυρού ξέρει από πράξη, φτάνει και μέχρι το θάνατο ακόμη. Εμείς μέχρι που φτάνουμε; Ας απαντήσουμε μέσα μας σε σχέση με το σκοπό της Αγάπης μας. Σήμερα που υψώνεται ο Τίμιος Σταυρός, αυτός μας απαντάει. Δεν απαντά απλώς με μια κατάφαση, με μια στείρα αναπαραγωγή έτοιμων λέξεων και φράσεων... Ο Τίμιος Σταυρός από ‘κει που συμβόλιζε το θάνατο, ως σύμβολο θανατικής καταδικής, μετά τον Χριστό τη Ζωή χαρίζει και μονάχα με Ζωή μπορεί σ’ όλους ν’ απαντήσει.

Άμα λοιπόν αρχίζουμε ν’ αγαπάμε χωρίς Σταυρό, τότε κάθε τέτοια αγάπη είναι καταδικασμένη στο θάνατο. Στο Γολγοθά, τότε κι εκεί που σταυρώθηκεν ο Χριστός, ενώθηκε όλη η Κτίση. Το ίδιο αίμα έδωσεν ο Χριστός για να σωθούμε όλοι. Η Αγάπη του Χριστού ενώνει. Οι κοσμικές αγάπες ενώνουν τους ανθρώπους προσωρινά κι έπειτα πεθαίνουν γιατί γίνονται του κόσμου βορά, παραδίνονται στο θάνατο που είχαν πρότερα διαλέξει. Ο Χριστός όμως δεν ανήκει σ’ αυτό τον κόσμο.

Αν δε ποτίσεις το βασιλικό αυτός θα μαραθί: έτσι μαραίνεται και περνά σαν όνειρο ό, τι δε ξέρει για την Αγάπη να θυσιάζεται. Τα λόγια του Χριστού θα έμεναν στη λησμονιά, αν Αυτός δε περνούσε απ' τη Θυσία, αν η Θυσία Του δε γίνονταν δρόμος Αθανασίας για όλους εμάς, που για 'μας ο Χριστός απέθανε.

Αγαπάμε. Μας είν' αδύνατον αλλιώς. Αυτό μας λέει ο Τίμιος Σταυρός. Αυτό λέμε κι οι χριστιανοί μέσα στους αιώνες. Ο Σωτήρας από Αγάπη για όλους εμάς πόνεσε στο Ξύλο κι οι χριστιανοί, οι μαθητές Του δηλαδή, πονούν για όλες τις πληγές του κόσμου. Παρακαλούμε στις ιερές ακολουθίες, τα ασύνδετα ο Θεός να ενώνει να ενώνει, Αυτός που άπλωσε στον Τίμιο Σταυρό τις παλάμες Του ώστε εμείς να ενωθούμε.. Έλεγε μια φορά ένας παλιός ιεροκήρυκας ότι στο Σταυρό ενώνονται τα ουράνια και τα επίγεια μα και οι άνθρωποι μεταξύ τους, όπως δηλώνει το γεωμετρικό σχήμα του Σταυρού. Η Αγάπη του Χριστού απ' το Σταυρό Του φαίνεται. Χωρίς τον Σταυρό για τον χριστιανό Αγάπη δεν είναι. Ο Σταυρός μας λέει ότι μας λύτρωσε ο Χριστός απ' τις παγίδες του κοσμοκράτορα Διαβόλου. Δε βλέπουμε λοιπόν τίποτα σκοτεινό γιατί τα φώτισε όλα η Ανάσταση που ήρθε μετά -τρεις μέρες- απ' τη θανά του Χριστού μας στο Σταυρό.

Ας πάψει η Αγάπη μας να έχει συμφέρον και τότε θα καταλάβουμε αληθινά τι σημαίνει ο Τίμιος του Κυρίου μας Σταυρός. Ας μη σκεφτόμαστε στην Αγάπη πρώτο τον εαυτό μας πρώτα ας αγωνιζόμαστε να μπαίνουμε στην άλλων τη θέση. Κανένας δε γεννήθηκε κακός, αυτό ποτέ δε πρέπει να ξεχνάμε. Όλους πάνω στο Σταυρό μας έσωσεν ο Χριστός. Σ' εμάς μένει ν' απαντήσουμε με ζωή στη πρόσκληση του Σταυρού Του, ν' ακολουθήσουμε Αυτόν στην αληθινή Ζωή, στην Αγάπη δηλαδή χωρίς τέλος, την Αγάπη που δε τελειώνει.

Ιάσων Ιερομ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ (Ιω. γ'13-17)

Καθώς πλησιάζει η μεγάλη εορτή της Παγκοσμίου Υψώσεως του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού, η αγία μας Εκκλησία, μας καλεί να αναλογιστούμε την άπειρη αγάπη του Θεού, όπως αυτή κορυφώθηκε με τη σταυρική θυσία του Κυρίου Ιησού Χριστού. Σ' αυτή τη θεϊκή αγάπη αναφέρεται ο Κύριος με ένα συγκλονιστικό λόγο, που ακούμε στο σημερινό ιερό ευαγγέλιο: «Οὕτω γὰρ ἡγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον», (Ιωα.γ'16-17).

Είναι τόσο μεγάλη η αγάπη του Θεού πατέρα προς τους ανθρώπους, που θυσιάσε το μονάκριβο του Παιδί, για να σώσει εμάς τους αμαρτωλούς! Αδύνατο, αδελφοί μου, να κατανοήσουμε αυτή τη θυσία! Ο μακαριστός Μητροπολίτης Φλωρίνης Αυγουστίνος Καντιώτης, απευθυνόμενος σε όλους τους πατέρες και σε όλες τις μητέρες, τονίζει: «Πῶς νὰ σᾶς δώσω, ἀδελφοί μου, νὰ ἐννοήσετε τὴ μεγάλη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ; Ἦθελα νὰ ᾿χω λίγη ἀπὸ τὴν εὐγλωττία τοῦ Χρυσοστόμου. Ἦν κάποιος ἀπὸ σᾶς εἶναι πατέρας κ' ἔχῃ μονάκριβο παιδί, μπορεῖ νὰ μὲ νιώσῃ. Σὺ, πατέρα, μὲ τὸ μοναχοπαιδί, ποὺ τ' ἄγαπᾷς τόσο, ὥστε τὴ νύχτα ποὺ κοιμάται, βάζεις τ' αὐτὶ σου στὸ στήθος του καὶ παρακολουθεῖς τὴν ἀναπνοή του, ἂν σοῦ ἔλεγαν, ὅτι ὁ πῖθ θανάσιμος ἐχθρὸς τῆς οἰκογενείας σας κινδυνεύει, ἀλλὰ μπορεῖ νὰ σωθῇ ἂν ἀνοίξῃς τὶς φλέβες τοῦ παιδιοῦ καὶ τὸ θυσιάσῃς, σὲ ρωτῶ, πατέρα, θὰ τὸ ἔκανες; ἮΕ, ἀδελφοί μου, αὐτὸ ἔκανε ὁ Θεός• θυσιάσε τὸν Υἱό του τὸν ἀγαπητὸ γιὰ μᾶς τοὺς ἐχθροὺς του, ποὺ παρακούσαμε τὸ θέλημά του».

Χαρακτηριστική είναι η παρακάτω διδακτική ιστορία, που θα μπορέσει να μας βοηθήσει να εννοήσουμε την φιλευσπλαχνία του Θεού Πατέρα για εμάς. Κατά τις μάχες του ένοπλου αγώνα των Ελλήνων έναντι των Ιταλών το 1940 πάνω στα βουνά της Πίνδου, συναντούμε ένα Έλληνα, νέο, στρατιώτη. Υστέρα από μία έντονη μάχη, ο νέος βαριά τραυματισμένος, ξεψυχούσε σε ένα όχτο. Ζητούσε όμως η ψυχή του να αποχαιρετήσει ένα αγαπημένο πρόσωπο, το πιο αγαπημένο πρόσωπο, αυτό που του έδωσε ζωή από τη Ζωή, τη γλυκιά του μανούλα. Ήθελε να της αφήσει για παρακαταθήκη μια – δύο τελευταίες λέξεις. Όμως, μελάνι δεν είχε για να γράψει και κανείς δεν ήταν κοντά του, για να τον βοηθήσει. Έτσι, πήρε ένα χαρτί και βουτώντας το δάχτυλο του στο αίμα του που γοργά έτρεχε, έγραψε: «Μανούλα, σ' αγαπώ». Και έτσι το άψυχο αυτό χαρτί στέλνεται στη μητέρα του ήρωα, και μόλις το παίρνει αυτή στα χέρια της γίνεται έμψυχο, αιώνιο και αθάνατο.

Ναι, αδελφοί μου, η μάνα αυτή είχε πολλές αποδείξεις ότι ο υιός της την αγαπά, αλλά η πιο μεγάλη απόδειξη ήταν αυτή η έμπρακτη αγάπη, αυτό το χαρτάκι που κρατούσε στα χέρια της, αυτό το μήνυμα που έλεγε: Μανούλα σε αγαπώ! Οι αποδείξεις που έχουμε ότι μας αγαπά ο Θεός είναι πάμπολλες. Η επίγεια ομορφιά της φύσης κατασκευάστηκε από τον Θεό, για να την απολαμβάνει ο άνθρωπος. Όπως λέει ο Απόστολος Παύλος «Πᾶς οἶκος κατασκευάζεται ὑπό τινος, ὃ δὲ τὰ πάντα κατασκευάσας, Θεός» (Εβρ. 3,4). Η μεγαλύτερη, όμως, απόδειξη της αγάπης Του είναι ότι παράδωσε τον Υιό του στο θάνατο. Εκεί έγραψε ο Θεός με το αίμα του Υιού του, απευθυνόμενος στον άνθρωπο: «Παιδί μου, σε αγαπώ».

Πόσο είναι το μέγεθος της σταυρικής αγάπης του Θεού! Δεν έστειλε κάποιον δούλο, άγγελο, ή αρχάγγελο στους ανθρώπους για να σταυρωθεί, αλλά τον υιό του τον μονογενή. Θέλησε να ελκύσει τους ανθρώπους προς αυτόν, όχι με τη δύναμη και τη δόξα του, αλλά με την αγάπη του και την ταπείνωσή του. Σταυρώθηκε και ενώ όλοι τον χλευάζανε και τον διασύρανε, ενώ το τίμιο αίμα του χυνότανε στη βρωμερή γη και οι πόνοι τον κάνανε να σφαδάζει, εκείνος όχι μόνο δεν εξέφρασε καμμία αγανάκτηση ή έστω ένα ανθρώπινο παράπονο, αλλά προσευχήθηκε για τους σταυρωτές του. «Πάτερ ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἶδας τι ποιοῦσι» (Λουκ. 23,34). Τόσο αγάπησε ο Θεός τον κόσμο! Η χάρις του Τιμίου και ζωοποιού Σταυρού, που σε λίγες ημέρες θριαμβευτικά η Εκκλησία μας θα υψώσει, να δώσει δύναμη, υπομονή και καρτερία στον αγώνα μας και στον καθένα ξεχωριστά. Γένοιτο.